

ביאור בדרך אפר

לה אחריות טוביה של הרחבה וועירות, ד"א"חרית" עם הפול'ל 43
כאשר מונחים מלבד כל אחד את המילה הכלולה כעוד אחד 44
בגימטריא כתיר¹⁸, בהינתן כתור לעין' למללה מעשר הספרות שז'ה 45
ענין העשירות בשלמות, הינו, לא רק העשירות דספירתה 46
התפארת שמסמלת עשרות כי היא 47
כוללה בחוכה שני' קוים' גם חסד וגם 48
גבורה, ונמשלת להחכלות כמה גוונים 49
וצבאים יחד שעילדי והוא נוצר יופי 50
שלא יכול להיות על ידי צבע אחד 51
בלבד, והתפארת מסמלת את העשירות 52
במידות או אפילו העשירות 53
دسפירת הבינה שבה והוין 54
הscalar שבכמה הוא בקורה בלבד, 55
מסתערף ומוחחב לפוטרים רבים והוין 56
מתהשר' וויה עשרות במוחון, אבל 57
העשירות שב'אחרית' היא עשרות לא 58
רק של 'תפארת' ושל 'בינה' שהם 59
מעשר הספריות שיש להם הגדרה 60
והגבלה, אלא גם העשירות 61
ד'כתר, בלי גבול. 62
והנה, בפירוש לשון הגמרא 63
שנה שרש'ה בתחלתה, מדיק 64
ראשי' שישראל עוזין עצמן 65
רישון, כמו נוראים כמו עיניהם, 66
שמלושון זה ממשמע שבאמת 67
אינם רישין, אלא שעוזין 68
עצמן רישין, על-ידי ענין 69
הבטול שבטילים את מציאותם 70
ומשליפים את עצם לפני הקודש 71
ברור-ההוא כמו עניהם שמחננים 72
לעורו, אבל לאמותו של דבר איןם 73
ענין אלא מצם הרוחני הוא ענלה. 74
ועל-פיז'ה יש לבאר פן גם 75
בענין ד'מן המצרי גו' שבו 76
מצאי האדם בראש השנה, שלאמתו 77
של דבר (לאחרי העובדה 78
דוידיש אלול כו') מכובאו לעיל 79
בפרטiot) כבר יצא מ"מצרים" (בז'ר לעיל שעבודה זו בודאי 80
גורמת לאדם התעוורות והעתולות), אלא שמאן הענין הבטול שבו 81
האדם עומד לפני הקודוש-ברוך-הוא בראש השנה, בענווה ושפלוות, שעוזין 82
עצמן רישין כמו עניהם. ישנו גם הענין ד'מן המצרי גו'¹⁹ 83
ומעתה מוכן שאן סתריה בין המכובאו לעיל על המצח הנעל וההתעוורות 84

ביאור בדרך אפר

ב) ויש לבאר זה עניין המצרי' שקיים כאשר ניגשים לתקיעת שופר 1
בראש השנה, על-פי מאמר ר' לעיל²⁰ בוגדרה, על הפסוק האמור בתורה 2
לגביו מעתה של ארץ ישראל עיני' ה' אלוקין בה מרשת השנה ועד אהירת 3
שנה, כל שנה שרש'ה עניה בתחלתה - מתחשרת בסופה, 4
שנאמך¹³ מרשת השנה, 5
מנש'ת (הספר שנאמר מרשת' ולא 6
מרASHIOT) בtab - ועד אהירת, 7
שורשה בתחלתה - מתחשרת בסופה, 8
סופה של השנה שבתחלתה היא 9
רש'ה, לשון עניות, ששי' לה 10
יעד אהירת, סופה שייש' לה אהירת, ופירש 11
אהירת סוף, במובן של סוף טוב, 12
ובמקום העניות באה עשוות, 13
ופירש ר' שהכוונה לרב פרחנונים ותפללה, 14
הרונית של הדברים, כולם שרש'ה 15
שנאמר¹⁴ פרחנונים יזכר ר' ש. ומبارך בבוד- 16
קדושת ארכומ'ר מתק'ה עוזין 17
עצמן רישין מהנוגדים כמו ענין, 18
בעונה ושפלוות בראש-הנשנה 19
לזכר פרחנונים ותפללה להחפה 20
ולבושים מהקדושים-ברוך-הוא בחנונים, 21
כענין שנאמר¹⁴ פרחנונים 22
ידבר ר' העני משליל את עצמו 23
ומתחנן, והמצב הזה בו בני ישראל 24
מחפלים אל הקודש-ברוך-הוא בראש 25
השנה בחנונים כמו ענין, היא 26
המצור' שבו נמצא האדם בראש השנה, 27
כפי שיחבר להן. ומברך בבוד- 28
קדושת ארכומ'ר מתק'ה שרש'ה 29
הביבנה, אלא גם העשירות ד'כתר, בלי גבול. 30
בדבורי-המחלוקת במאמר חסידות 31
הגבגה, בפירוש "שנה שרש'ה", מדיק ר' 32
הפותח בפסקו"ת' תקע'ו" משנת 33
ישראל עוזין עצמן רישין, שמלושון זה ממשמע 34
שבאמת אינם רישין, אלא שעוזין עצמן רישין, 35
הפעלה דתפלת העני, כמו עני קרא וחוין 36
שבתוכו זה עני קרא וחוין בענין ד'מן המצרי גו', שלאמתו של דבר 37
שמע ובלתי מעתה המיוונית, (לאחרי קבוץ דחוקש אלול כו') כבר יצא מן 38
חפילה העני נשמעת וה' עונה ה' מצרי' (בז'ר לעיל), אלא שמאן הענין 39
וזה גם הענין ד'מן המצרי' בז'ר לעיל, אבל כל פרטים שבה האמורים לעיל, 40
למרות שבואי עבודתו בחודש אלול, גורמה לו התעלות והעתולות). שhwא על-דריך שישראל עוזין 41
עצמן רישין כו' ומחליפים אל ה' בראש השנה מותך שפלוות ותחנונים 42
בענין. בז'ר על-יריז'ה שפונאים אל ה' ימן המצרי געעה' ענני' 43
בפזרח'ב י'ה', שז'ה ענין ד' מתחשרת בסופה, סופה ששי' 44
ג'י' שבו נמצא האדם בראש השנה 45
לקריאתנו. 46
וזה גם הענין ד'מן המצרי' ד'מן המצרי' גו'. 47
אם נמצא האדם בראש השנה 48
למרות שבואי עבודתו בחודש אלול, על כל פרטים שבה האמורים לעיל, 49
גורמת לאדם התעלות והעתולות). שhwא על-דריך שישראל עוזין 50
עצמן רישין כו' ומחליפים אל ה' בראש השנה מותך שפלוות ותחנונים 51
בענין. בז'ר על-יריז'ה שפונאים אל ה' ימן המצרי געעה' ענני' 52
בפזרח'ב י'ה', שז'ה ענין ד' מתחשרת בסופה, סופה ששי' 53

(12) ר' טז, ריש ע"ב. (13) יעקב יא, יב. (14) משל' יח, כג. (15) נדפס בסה"מ תרכ"ז בסופו (ע' חכה ואילך). וראה גם סה"מ קונטרסים ח'א קית, א ואילך. (16) תהילים לד, ז. (17) ראה ד"ה תקע'ו הניל ספר' ע' תל'א. (18) מאו"א א, טו. (19) ראה גם ד"ה וה' ביום ההוא יתקע החשכ'ה ס"ז (תורת מנחם - סה"מ תשרי ס"ע יד ואילך).